

WALL STREET चा डायनामाइट

GILLETTE FROM WALL STREET · 14

Wall Street गाथा

मला स्फोटकांची कधीच भीती वाटली नाही. फक्त माणसांची.

डायनामाइट निदान प्रामाणिक तरी असतो. तुम्ही वात पेटवता. काहीतरी नाहीसे होणार आहे, हे तुम्हाला माहीत असते.

माणसे वेगळी असतात. ती हसतात. तुमच्याशी हस्तांदोलन करतात. टाळ्या वाजवतात. तुमचे अभिनंदन करतात.

आणि मग वीस वर्षे शांतपणे तुमच्या पायाखाली सुरुंगांचे क्षेत्र उभारत राहतात.

विचित्र गोष्ट अशी की तुम्ही तरुण असताना हे कोणीच तुम्हाला शिकवत नाही.

ते कष्ट शिकवतात. शिस्त. संयम. त्याग. प्रतिष्ठित संस्कृतीचे पवित्र सद्गुण.

पण जग वस्तुस्थितीवर नव्हे, तर अर्थ लावण्यावर टिकलेले आहे, याचा इशारा कोणीच देत नाही.

एखादा माणूस यशस्वी होतो. दहा लोक त्याला प्रतिभावान म्हणतात.

तोच माणूस सगळे गमावतो. तेच दहा लोक शोधून काढतात की तो सुरुवातीपासूनच भामटा होता.

वाऱ्याची दिशा सोडून काहीच बदलले नाही.

मी फार उशिरा शिकलो की प्रतिष्ठा भाड्याने घेतलेली असते. चारित्र्य स्वतःच्या मालकीचे असते.

पहिली न्याहारीच्या आधी नाहीशी होऊ शकते. दुसरे दिवाळखोरीतूनही वाचते.

बहुतेक लोक आपले संपूर्ण अस्तित्व, जे हिरावून घेता येते त्याचे रक्षण करण्यात आणि जे हिरावून घेता येत नाही त्याकडे दुर्लक्ष करण्यात घालवतात.

तुम्ही भ्रम विकत असाल, तर हे एक विलक्षण व्यवसाय मॉडेल आहे.

एका सकाळी तुम्ही जागे होता. आध्यात्मिकरीत्या नव्हे. तात्त्विकरीत्या नव्हे. शारीरिकरीत्या.

तुम्ही दात घासता. कॉफी करता. बाहेर पाहता. आणि अचानक संपूर्ण वैचारिक इमारत कोसळते.

तुम्हाला नवे सत्य सापडले म्हणून नव्हे. तुम्ही जुन्या खोट्यांवर विश्वास ठेवणे थांबवले म्हणून.

राजकारणी राहतात. तज्ज्ञ राहतात. संस्था राहतात. प्रेषित राहतात.

अब्जाधीश राहतात. टेलिव्हिजन राहतो. इंटरनेट राहते. बाजार राहतो.

सगळे राहते. फक्त त्या भ्रमात सहभागी होण्याची तुमची संमती राहत नाही.

तेव्हाच समस्या सुरू होतात.

कारण समाज सगळे माफ करतो. अपयश. कर्ज. घटस्फोट. वेड. गुन्हासुद्धा.

पण एक गोष्ट तो कधीच सहजासहजी माफ करत नाही: परवानगीची गरज संपलेली व्यक्ती.

तुम्ही मान्यता मागणे थांबवता, त्या क्षणी संपूर्ण उद्योग एक ग्राहक गमावतात.

तुम्ही संमती मागणे थांबवता, त्या क्षणी संपूर्ण उतरंडी आपला उद्देश गमावतात.

तुम्ही ओळख मागणे थांबवता, त्या क्षणी संपूर्ण टोळ्या एक भरती गमावतात.

त्या टप्प्यावर लोक अस्वस्थ होतात. खूप अस्वस्थ. कारण स्वातंत्र्य संसर्गजन्य असते. भीतीपेक्षा कितीतरी जास्त संसर्गजन्य.

घाबरलेला माणूस दुसरा घाबरलेला माणूस तयार करतो. मुक्त माणूस अनिश्चितता तयार करतो.

मुक्त माणूस पुढे काय करेल, हे कोणालाच माहीत नसते. खुद्द मुक्त माणसालाही नाही. विशेषतः त्याला.

म्हणूनच प्रत्येक संस्कृती गुपचूप अंदाज बांधता येणाऱ्या माणसांनाच पसंती देते.

अंदाज बांधता येणारे ग्राहक. अंदाज बांधता येणारे मतदार. अंदाज बांधता येणारे अधिकारी. अंदाज बांधता येणारे बंडखोर. अंदाज बांधता येणारे क्रांतिकारक.

अंदाज बांधता येणारी क्रांती ही आजवर शोधलेली सर्वात सुरक्षित गुंतवणूक आहे.

खरा डायनामाइट काहीतरी वेगळाच असतो. तो एक विचार असतो. एकच विचार.

जो मनात शिरतो आणि बाहेर जायला नकार देतो. जो एक अस्वीकार्य प्रश्न विचारतो.

जो आधीचे प्रत्येक उत्तर संशयास्पद वाटायला लावतो.

आणि एकदा तो विचार आला, की परतीचा मार्ग नसतो.

इमारत उभी राहील. फर्निचर जसेच्या तसे राहील. कागदपत्रे अजूनही त्यांच्या फायलींमध्ये व्यवस्थित ठेवलेली असतील.

पण पाया गेलेला असतो. स्फोट आधीच झालेला होता. शांतपणे. आत.

आणि सगळ्यात भयंकर भाग? तुमच्याशिवाय तो कोणीच ऐकला नाही.

Ferdinando Frega
BLADEFREGA
डायनामाइट